

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplădi Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.
Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiun.

Pasivitatea Românilor.

IV.

În Ungaria noi, nemaghiarii, reprezentăm adevăratul element de ordine, — ziceam în articolul precedent, — și cei cari reprezintă anarhia, cei cari reprezintă tendințe ostile constituirii însăși a monarhiei noastre, în forma ei actuală sunt stăpânitorii noștri, — Maghiarii.

Ce sens are într'adevăr partidul kossuthist la acest popor „de ordine”, care găsește cu cale să ne acuze pe noi de „daco-românism”?

Șefii partidului kossuthist au spus limpede, că ei voesc o Ungarie independentă.

Ei nu fac un mister din această tendință, din contră o proclamă pretutindenea și în toate ocaziunile cu pompă și ostentație.

Dar' e partidul Kossuthist o încercare factice a câtorva setoși de glorie, ori el are rădăcini adânci în simlul națiunii maghiare?

Chiar și cei mai puțini inițiați în ale politicii știu, că partidul kossuthist reprezintă mai just decât ori-care altul tendințele și visul de aur al rasei maghiare însăși.

Luată o chartă electorală a Ungariei și veți vedea, că unde rasa maghiară e mai compactă, kossuthismul, într-o formă sau alta, obține cele mai multe succese, are cei mai mulți reprezentanți și cele mai multe voturi.

Adevărul e, că toată națiunea maghiară e kossuthistă. Visul unei Ungarii independente l-au visat generații de-a rândul; el a ajuns în stare cronică, ca idealul cel mai înalt și mai sfânt al conștiințelor noastre.

Era acest vis care pregătise revoluția din 1848.

Kossuth a fost un tip, care întrupa aspirațiuni de multă vreme ajunse la maturitate. Kossuth a murit, dar' aspirațiunile mai vechi decât el, pe care el le întrupase la un moment dat, au rămas.

Ele formează genul, conștiința aceea națională a rasei maghiare, de care vorbiam ieri; ele vor forma și pe viitor acest geniu și această conștiință de rasă până-această formă sau alta vor lua sfârșit, se vor descompune, se vor muia ori se vor frânge.

O Ungarie independentă, — e frumos lucru, care adușmănește și gădile în chip plăcut imaginația și orgoliul național maghiar. Dar' o asemenea Ungarie n'ar putea exista, fără a se ajunge mai întâi la o mare unitate de rasă, de tendințe. De unde necesitatea imperioasă de a desnaționaliza popoarele nemaghiare și de a face Maghiarii și din peatra seacă.

Cele două puncte cardinale ale kossuthismului sunt prin urmare: 1. independența Ungariei; 2. maghiarizarea popoarelor nemaghiare. Aceste două puncte se sprijinesc reciproc și formează un tot convergent și conștient. Și ele sunt în definitiv idealul întregii rase maghiare și tuturor guvernelor, care se perindează la cârma afacerilor. Nu e la mijloc între diferitele partide maghiare, decât o chestiune de mai multă sau mai puțină sinceritate, de mai multă sau mai puțină diplomație.

Kossuthiștii sinceri spun lămurit: „voim o Ungarie independentă, voim să maghiarizăm popoarele nemaghiare, pentru a asigura existența acestei Ungarii”.

Kossuthiștii deghisați răspund: „trebuie să fim mai prudenți, mai pacienți, mai diplomați; nu e acum momentul pentru a realiza visul nostru pe de-a ntregul; toate la rîndul lor: deocamdată desnaționalizarea nemaghiarilor, după aceea proclamarea independenței”.

Poate fi ceva mai elocuent din acest punct de vedere, decât cuvintele rostite de baronul Bánffy în fața alegătorilor kossuthiști din Hodmező-Vásárhely, cuvinte, pe care ținem să le mai reproducem odată la acest loc: „Idealul pe care și-l-a format partidul d-voastră despre

viitorul națiunii e și idealul meu, și nu-mai procedura, calea pe care voim să ajungem la fîntă ne desparte. În locul mersului năvalnic, pe care îl reprezentăți d-voastră și care e legat de multe ori de mari pericole, — noi voim un progres mai încet, mai treptat, dar' cu atât mai sigur, ca astfel, întărind națiunea, să o putem apropia de idealul nostru”.

Nu se poate un adevăr mai mare, exprimat cu mai multă cutezanță și cu mai multă uitare de sine.

Bánffy zice, cu alte cuvinte: „Voi sunteți separatiști; și eu sînt separatist; — voi voiți întărirea națiunii prin desnaționalizarea popoarelor nemaghiare din patrie; același lucru îl voesc și eu. Până aci sîntem de acord, și unde începem a ne deosebi este numai când e vorba de a se ști ce tactică e mai convenabilă: mersul vostru năvalnic și periculos spre realizarea amînduror punctelor deodată, sau întărirea națiunii mai întâi, adică desnaționalizarea nemaghiarilor și după aceea proclamarea independenței noastre. Voi sunteți ne răbdători și voiți prea mult deodată, riscînd să nu aveți nimic; eu sînt mai șiret și mă mulțumesc cu mai puțin, apropiindu-mă încu cu atât mai mult și mai sigur de idealul nostru comun”.

Să ne dăm bine seama de acest lucru. O lucrare ocultă îndreptată în contra patriei, o conspirație perpetuă a rasei maghiare, în contra monarhiei noastre se urzește și se țese de multă vreme, găsindu-se de acord la această operă, la această conspirație, toate elementele maghiare, toate partidele, guvernul însuși, — unii mai îndrăzneți, alții mai timizi, unii mai sinceri, alții mai ipocriți și mai vicleni.

Cuvintele baronului Bánffy resumă în ele politica tradițională a rasei maghiare, pe care trebuie să o perdem un moment din vedere, dacă nu voim să cădem în greșeli.

Care a fost în schimb politica noastră tradițională? Alipirea către dinastie, menținerea puterii monarhiei în interesul și spre fericirea tuturor popoarelor din patrie. Și ori de câte ori unitatea monarhiei a fost amenințată, noi am luat armele și am apărut-o cu viața noastră. De ce? Pentru-că noi ne dăm seama, că e în propriul nostru interes de a se menține această monarhie puternică, din zi în zi mai puternică. Ea are inimi periculoși, — și căderea ei ar însemna pierderea noastră.

Ce am cerut și ce cerem noi încă? Am cerut și cerem dreptate. Când suportăm jugul unei feudalități fără inimă și fără conștiință, am luptat să-l scuturăm; am plătit cu sînge acest pas înainte, dar' l-am făcut. Astăzi, când suportăm jugul unei tiranii mascate de cel mai pur și mai sincer „liberalism”, cerem ear' dreptate, luptăm ear' pentru scuturarea acestui jug. Ce ne va mai costa această luptă, după atâtea jertfe ce le-am făcut până acum? — nu știu; dar' aceea-ce știm cu siguranță e, că până în cele din urmă vom scutura și jugul acesta.

Astăzi aceleași două direcțiuni se găsesc față în față. Aceiași Maghiarii cu aceleași veleități de independență, cu același șovinism bolnav, cu aceleași visuri imposibile și ridicole; ear' de alta parte aceiași nemaghiarii cuminiți, reprezentând ordinea și apărarea monarhiei, ca o necesitate de cel mai înalt ordin.

Așa fiind, ce avem noi să ne amestecăm în această păpușerie constituțională?

Nu e oare un geniu bun acela care a inspirat națiunea română când a decis a se ține în rezervă față de toate frământările rasei, care se bucură de ziua de azi?

Noi credem că da!

Se vor usa, se vor măcina între ei, își vor da pe față toată arama, toată dragostea de progres, tot respectul pentru libertatea altora. Și în același timp se vor arăta din zi în zi tot mai mult în adevărata lor lumină, cu adevăratele lor tendințe de slăbire a statului, de

desmembrare a monarhiei, căror tendințe noi opunem un resignat, dar' hotărît veto.

Dacă noi am avea tendințe daco-romaniste, cum sîntem acuși, cel mai bun și mai cu minte lucru ce l-am avea de făcut ar fi să spriginim tendințele separatiste ale Maghiarilor; și odată ajunși a avea o Ungarie independentă cu Maghiarii în frunte, am avea să ne punem la cale socotelile cu d-lor, ceea-ce ar fi cu mult mai ușor de făcut decât astăzi. Ci noi sîntem cetățeni ai patriei, noi o iubim și noi nu cerem decât dreptate pe locurile noastre.

Să lăsăm deci șiroiul șovinist să treacă; au mai trecut și altele și nu ne-au luat cu ele. Noi sîntem stînci, — și stîncile rămân, — pe când șiroaiele trec.

Sibiu, 30 Octomvrie n.

Resultatul alegerilor. Monarhul a zis, când a chemat popoarele din țeară la urnă: „Să vorbească țeara!” Și țeara a vorbit. Dar' n'a vorbit țeara adevărată, acei cetățeni, cari stau gârboviți sub povara grea a sarcinelor, ci a vorbit țeara lui Bánffy. A vorbit aparatul administrativ din țeară, acest autocrat, care cugetă totdeauna cum cugetă guvernul și vorbește cum cere guvernul. Țeara adevărată nu a vorbit, nu s'a pronunțat, ci au vorbit fîșpanii, viceșpanii, solgăbierale, notarii și primarii. Aceste elemente formează țeara lui Bánffy, cari chemate la urnă au votat așa cum li-s'a poruncit. Resultatul e așa precum și-l-a dorit Bánffy, favorabil, extrem de favorabil pentru guvern. Aproape cincizeci de cercuri a cucerit guvernul dela opoziție. Că pe fiecare cerc cucerit, cade câte un mort și câțiva răniți, nu împoartă. Treaba lor și vina lor! Bánffy nu i-a trimis în opoziție. Să se fi înrolat în tabăra lui Bánffy a iușins, și a învins zdrobindu-i opoziția. Dintre ugroniști abia s'au ales 10%, ear' dintre aponyiști tot al doilea. O scădere a partidului cu 50%. Înșuși Aponyi a avut luptă grea în Jászberény, unde abia cu o majoritate de 90 de voturi a eșit învingător asupra ministrului Erdélyi.

Nu mai partidul lui Kossuth a fost crutat, în urma pactului, legat între Bánffy și Kossuth. Partidul popular, care între fîngurări normale putea să trimită în dietă 70—80 de deputați, abia a scos din urnă 15 deputați. Șeful partidului acestuia, contele Zichy Nándor, deși a întrunit voturile cele mai multe în Kecskemét, va avea să se supună balotajului, pentru-că nu a întrunit majoritatea absolută. Până acum cunoaștem resultatul alegerilor din 310 cercuri electorale și bilanșul e următorul: guvernamental 215, apoyiști 25, kossuthiști 32, ugroniști 7, poporali 15, afara de partide 9, ear' în șapte cercuri se vor face alegeri supletorii. Români (de naștere) au fost aleși următorii: Dr. Nicolae Șerban în Arad (jupânul Krauss a rămas cu capul spart, cu banii spesați și fără mandat), Șerb Gyuri în Zorlenț, Beleg János în Radna, apostatul Goldi János în Ceica, Vujă Péter în Caransebeș, un anumit Nyegre în Hust, Ioanovici Costi în Moravița și Mihályi Péter în Suhataș.

Blăjenii în presa europeană. „Correspondența vieneză” a comunicat tuturor ziarelor următoarea notiță:

„Excursiunea studenților români din Blaj, făcută la expoziția millenară din Budapesta, la dorința și pe contul guvernului, însă fără știrea consistoriului, a făcut asupra cercurilor românești impresiune rea. Studenții, 75 la număr, au fost conduși de directorul și trei profesori dela gimnaziul românesc din Blaj”.

Închiderea „milleniului”. Azi apare în monitorul oficial rescriptul regal, prin care M. Sa Monarhul provoacă pe ministrul-președinte Bánffy să aducă la cunoștința țerii bucuria și mulțumirea de care e cuprins, acum, după-ce a văzut decurgerea înălțătoare de inimă a sărbătorilor millenare. Rescriptul prealalt se termină cu pasagiul următor:

— „Rog divina providență, ca să resfire binecuvîntarea sa și pe viitor asupra iubitului meu regat Ungaria, precum și asupra

pra nisuiunilor națiunii, întru desvoltarea spirituală și materială a regatului, ca națiunea să se poată bucura de roadele acestor nișuite, sub scutul păcii, nu numai celei externe, ci și a celei interne, în dragoste și înțelegere frățească, ținînd în vedere, pe lângă tradiționala credință omagială, totdeauna numai promovarea bunei stări a țerii, și ca factor prim al acestei bunăstări, interesele întregii monarhii!”

Protestul Brașovenilor. Cetim în „Gazeta Transilvaniei” următoarele:

— „Din cauza scurtîinii timpului, Declarațiunea-Protest în contra opririi volnice a întruuirilor noastre, ce o publicăm în fruntea numărului nostru de azi, (a apărut în numărul nostru de ieri. R. „Trib.”), n'a putut fi subscrisă încă de toți, căci doresc s'o subscrisă. Facem deci cunoscut, că de azi încolo numita Declarațiune-Protest se poate subscrisă în redacția fîii noastre în timpul oarelor de birou.

Totodată rugăm pe frații noștri din giur și din toată țeara, cari doresc a se alătura la această Declarațiune-Protest, a ne trimite subscriserile doleanțelor, cari se vor publica succesor în coloanele fîii noastre”.

Oprirea conferenței naționale.

Guvernul maghiar a dispus să apară un comunicat în „Bud. Tud.” (pe care îl reproduc toate foile din capitală) — de acel cuprins, „că oprirea conferenței naționale a trebuit să urmeze, din motivul, că „respectivii” nu ca alegători și cetățeni, ci după naționalitate, ca Români voiau să se întrunească în conferință, mai departe pentru aceea, pentru că conferința nu era să aibă caracterul unei adunări electorale populare, ci a unei adunări de delegați trimiși de către singuraticile cercuri electorale. Legea însă permite numai întrunirea alegătorilor, nu însă reprezentarea acestora prin delegați”.

Oare ce l'a îndemnat pe Bánffy să aducă la cunoștința publică, în mod oficial, aceea-ce nu e nici o nouăte pentru noi, și nici pentru presa maghiară?

Maghiarizare. Ministrul maghiar de interne a dispus, ca la maghiarizări de nume să nu se mai ceară certificat de aparținere, ci autoritățile publice să provadă petițiunea simplă a celui care dorește să-și maghiarizeze numele, cu o scurtă apreciere din partea lor, și să o trimită fără aminare ministrului spre rezolvire. Dispozițiunea aceasta a luat-o ministrul de interne la rugarea societății centrale de maghiarizare din Budapesta, care desvoaltă o activitate revoltătoare întru maghiarizarea numelor bieților funcționari publici.

Nuntă în casa domnitoare. Peste câteva zile se va sîrba cununia Archiducesei Dorothea, fiica Archiducelui Iosif, cu Louis Filip de Orleans, pretendent la tronul Franciei. Nunta avea să se sîrbeze în Budapesta, însă numai nunta bisericască, pentru-că de căsătorie civilă Archiducele Iosif nu voeste să știe. A trebuit să meargă ministrul-președinte Bánffy în misiune specială la Viena, ca să expună Monarhului încurcăturile ce i-s'ar putea naște din această împrejurare, și să-l înduplece a dispune, ca nunta să se sîrbeze la Viena, — un lucru ce s'a și întîmplat. Archiducele Iosif însă, și clericali, cari stau aproape de palat, au făcut nouă demersuri pe lângă Monarh, — așa se scrie din Viena — ca să se concedă a se face numai o cununie, bisericască, și încă în Budapesta.

Reforme militare. Ministrul de honvezi baronul Fejérvary, ales deputat dela în Timișoara, a accentuat în vorbirea-program necesitatea reformării procedurii criminale militare și compunerea unui cod penal militar, mai modern și mai acomedat stărilor de astăzi. A declarat, că și M. Sa Monarhul împărtășește aceste vederi, și în principiu e de acord cu intențiunile ministrului, care — la rîndul său, — va face tot posibilul, ca un astfel de proiect de lege să fie prezentat cât de curînd parlamentului.

Alegătorii receptați din Timișoara ai domnului ministru, sigur că se vor fi întrebat când au auzit aceste promisiuni seducătoare: „was hat ich mer dafor?”

Omul de fer.

Era o vreme, în care omul de fer, — Bismarck, — ținea într-o mână charta Europei, iar în cealaltă creionul, și cu ochii ei încrunțați privia spre Europa, ca cum ar voi să o întrebe: cum vrei să o schimbi? Un cuvînt eșit din gura lui, un gest — era destul, ca să se cîștine echilibrul Europei întregi. Și acest om, numit omul de fer, s'a dovedit în cele din urmă, că e om ca toți oamenii, care nu lasă nici un gol în urma sa, când nu se află mai mult la locul unde se înălțase. Bismarck, cât de mare și puternic era odinioară, a fost aruncat și el în hala vechiturilor politice, și a fost nevoit a se retrage la castelul seu din Friedrichsruhe, unde avea să-și petreacă restul vieții.

Lumea politică a fost trecut peste el la ordinea zilei, și trebuirile Germaniei nu au suferit nici o scădere fără el, — lucrurile și-au urmat mersul lor regulat. Bătrînul diplomat a zis însă așa: nu mă vesește Germania pe mine? Foarte bine, dar' o voesc eu pe ea! Și acum la adăncitura bătrîneții s'a pus să-și facă o încurcătură din cele mai hazardate. Am luat notiță în numărul de ieri despre destăinuirile apărute în Hamburger Nachrichten, foaie inspirată de principele Bismarck, și de efectul ce l-au produs aceste destăinuirii sensaționale în presa și în diplomația europeană. Lucrurile se încurcă, pentru — că „H. N.” amenință cu nouă descoperiri, în loc să le revocă pe cele făcute, cum se credea. Lumea politică nu va trece și nu poate se treacă dară așa de ușor peste aceste destăinuirii, fără a le aprecia din diferitele puncte de vedere. Să precisăm încă odată chestiunea. Despre ce e vorba? E vorba, că Germania, atunci când pusese deja la cale tripla alianță, legase pe cale ascunsă alianță și cu Rusia, astfel, că aceasta era legată a observa cea mai strictă neutralitate, în cazul când Germania ar fi atacată — să zicem — din partea Franciei. Întrebarea se naște acum: adevărate sînt ori ba aceste destăinuirii? Cercurile datătoare de ton din Germania nu ar avea decât să declare că nu sînt adevărate, și situația s'a limpezeit. Cei chemați din imperiul german, au declarat însă prin organul oficial, ca nu vor răspunde nimic, pentru-că la știri apărute în ziare nu sînt datorii să răspundă. Un astfel de răspuns nu e alta, decât o confirmare a celor susținute de „H. N.”, prin urmare faptul există.

Că această alianță secretă, dela anul 1890 încocă nu s'a renouit — nu împoartă. E destul a ști, că până la anul 1890 a existat, și e destul a ști, că numai după îndepărtarea lui Bismarck din postul de cancelar — nu s'a renouit. Întrebarea ce trebuie să ni-o punem acum e următoarea: de ce a crezut Bismarck de necesar, ca pe lângă tripla alianță, deja înjghebată, să se îngrădească și cu prietenia, sau cel puțin cu neutralitatea Rusiei? — pentru a putea da apoi răspunsul următor: pentru-că Bismarck era convins, că într-un eventual războiu, ce i-s'ar fi putut declara din partea Franciei, în aliatul seu din Viena nu putea avea prea mare nădejde. Bismarck știa foarte bine, că un războiu, ivească-se din orice parte, ar provoca în Austro-Ungaria încurcăturile cele mai mari interne, astfel, că monarhia aceasta ar avea destul de lucru cu restabilirea păcii, și cu sugrumarea focului aprins la ea acasă, provocat de marea nemulțumire a popoarelor, cari formează această monarhie. De un ajutor dat pe seama Germaniei nici vorbă nu putea fi, și nu poate fi nici astăzi. Și aci zace motivul, din care Bismarck vine și face imputare azi urmașului seu Caprivi, că de ce această alianță, oferită din partea Rusiei, nu a renouit-o la timpul seu?! Bismarck știe foarte bine, că în Austro-Ungaria situația nu s'a schimbat, ba din contră s'a agravat. Știe, că azi și mai puțin se poate conta la spriginul

Austro-Ungariei (ca să nu mai vorbim de Italia, al treilea aliat), când nemulțumirea naționalităților din această monarhie a ajuns la culme. Din acest punct de vedere, imputările lui Bismarck sunt dară acceptabile, și la loc. Într-un adevăr, tripla alianță astăzi nu are însemnătate, decât numai pentru Italia și pentru Austro-Ungaria, căci Germania nu poate aștepta nici un folos dela ea. Constatând acest fapt, ni se impune o altă întrebare, și anume: Ce interese de patriotism a avut Bismarck se facă *chiar acum* destăinuirile acestea senzaționale, când domnitorii își fac visite reciproce, și se servită în raptul capului? Chiar această împregiurare l'a silit să ese cu coloarea pe față! Primirea ce s'a făcut în Paris Țarului din Rusia, l'a îndemnat să vină și să declare în fața lumii, că nu e bine să lege Francezii prea multe speranțe de prietenia Rusiei, pentru-că eată, Rusia ni-a oferit și nouă, Nemților, prietenia ei, și numai din nepriceperea cancelarului german Caprivi, prietenia aceasta nu a fost prolongată. De fapt însă ea a existat până la anul 1890. Va se zice, Rusia e un stat, în care nu are să-și pună nime întreaga sa nădejde! Cu alte cuvinte, Bismarck voia să calmeze, cu destăinuirile, sale entuziasmul Francezilor — pentru Rusia, prezentând lumii amiciția acesteia ca un fel de negoț, obiect de vânzare, pe care îl ofere azi Germaniei, mâne Turciei, Franței etc.

Va fi fost sau nu va fi fost acesta motivul destăinuirilor apărute în „H. N.” destăinuirile ale căror exactitate ziarul numit le susține cu toată autoritatea ce o are acest organ inspirat de principiile Bismarck, — rămâne deocamdată un secret; faptul însă e, că atât tripla alianță cât și prietenia franceză-rusească, a devenit prin aceste descoperiri greu amenințată, ba chiar *sguduită*. Statele celelalte aparținătoare la tripla alianță, nu pot avea mai mult încredere în aliatul lor, în Germania, când știu, că aceasta pe ascuns a legat alianță și cu cel mai mare dușman al triplei alianțe, cu Rusia. De altă parte Franța, tot atât de puțin încredere va avea în noul ei aliat, în Rusia, știind că aceasta a fost în stare să-și ofere serviciile sale celui mai mare dușman al Franței, adică Germaniei.

În modul acesta, situația politică devine foarte încurcată în Europa, și diplomații vor avea mult de lucru ca să o limpezască, Bismarck însă a dovedit de nou, că e tot omul cel vechi, *omul de fer*, care cu un cuvânt poate să pună în mișcare întreaga lume politică din Europa. Dacă acesta l'a fost scopul și-l-a ajuns. Lumea vorbește de el!

Alegerile și Românii

Din cercul Abrudului.

— Raport special. —

— 28 Octomvrie n.

Astăzi — în 28 Octomvrie n. — se țin și la noi alegerile de deputat pentru parlamentul maghiar din Budapesta. Nici-odată piața Abrudului nu a avut un aspect mai posomorât ca tocmai în ziua de astăzi. Se pare, că civilor cinstiți le e rușine să ese din casă. Stradele erau deserte, piața goală, ici-colea câte un funcționar, câte un haiduc orașenesc și 2 gendarmi cu pușca la umăr mai traversau spațiul dinaintea casei orașului.

Dacă nu nimerim Roșienii, în o ceată de 5 trăsuri încărcate cu alegători unguri, — nimenea n'ar fi crezut, că astăzi în Abrud ar fi alegere de deputat.

Nouă, Românilor, ne saltă inima de bucurie, văzând cum alegătorii noștri, conștii de datorința lor de Români, nu numai că nu au luat parte la alegere, dar nici pe strade nu s'au arătat. — Cu excepționea lonatecului Iovu Babușiu din Roșia, din întreg cercul electoral Abrud—Roșia nici un suflet de român nu s'a arătat în apropierea casei orașului, unde la ora 8½, ministrul de finanțe Lukács Laszlo fu denumit de deputat prin vre-o 18 Roșieni și tot atâția Abrudeni unguri. Din comuna Corna nici un alegător nu s'a arătat, — putem dară afirma sus și tare, că Românii din acest cerc electoral au respectat cu toată strictețea conclusele conferențelor noastre generale, și așa nici deputatul Lukács nu va pute zice, că s'a ales și cu votul Românilor din Abrud și Roșia.

Argus.

Români răteciți.

— Raport special. —

Făgăraș, 28 Octomvrie n.

Erare humanum, sed in errore perseverare diabolicum.

La nime nu se pot mai bine referi aceste cuvinte ca la Dr. Nicolae Șerban.

Credeam, că experiența lungă de aproape cinci ani împliniți, multele buturugi și pacoste, decepțiunea etc. vor pute aduce la adevărată brazdă și pe cel-ce a eșit dintr'însa oare-când, așa după-cum un cârlan buiac se rătăcește de turmă, și ia rozoarele de capul lui. Cu câtă indignațiune am primit atunci pășirea lui Șerban ca deputat fără consensul conferenței noastre naționale, ne aducem bine aminte. L'am iertat, a trebuit să-l iertăm, căci Românul știe ierta, și în privința asta are o praxă aproape bimilenară. Șerban și-a făcut mendrele. Ce isprăvi a făcut însă în parlament, ce afară? Nimic! Ce ar fi putut face un singur om, și încă un om pe care-l chiamă Șerban? Pentru aceea eram aplicați a-l ierta. El însă minte nu vrea să capete. Și că demoralisarea în poporațiunea din acest nefericit comitat, în privința aceasta e doar în toată țeara unică, nu trebuie să ne îndoim, căci vedem cu ochii. Noi știm, că sântem încă pasivi, știm că avem să ședem acasă, știm că nu s'a schimbat nimic, întem ceea ce privește ținuta noastră politică, dar' nu știm, de loc nu știm cum se face, că Oltenii se adună cu zeci de căruțe, cu steaguri ungurești în brânci, și ca la un bălciu se grupează în fața poliției din Făgăraș, așteptându-și rindul. Oltenii, când și-au schimbat hainele azi-dimineață, și-au schimbat gândurile. Apoi banii sună așa de atrăgător. Ceea-ce este pentru noi Români peatră de scandal, e privilegiu ce ni-se înfățișează. Grupuri-grupuri stau și așteaptă Români. Notăreșii în frunte, îi iau de guler și îi duc la urnă.

Mikszáth Kálmán e literat de prima categoriei. Că în sufletul lui cum va fi judecând acest abus, acest bălciu de suflete, cum va fi judecând conștiința noastră națională, nu știm; la tot cazul, că impresiunile ce le va fi câștigând în ziua de azi, ca și până acum referitor la noi, numai purpurii nu sânt. Eată, așa lucrăm noi Români. Poporul nostru aici nu admite tip de coregere. Nu, căci sminteala o face însuși cel chemat să nu o facă. Poporul e demoralizat, demoralisarea o fac Români, și în ordul prim Dr. Nicolae Șerban. Se poate ca Șerban să reese, dar' acea mângâiere de a apăre om mare pe contul rușinii neamului țeu, nu aduce într-un nimic a-l face în ochii noștri un adevărat fiu de preot, care cu sfințenie să alipește de tradițiunile și de politica neamului seu. Mai virtos îl vom face răspunzător pentru ticăloșia Românilor din acest nefericit comitat, mai virtos vom avea cauză a ne întoarce privirea, nu dela cei-ce năstăngi și nepricepuți fiind, țin stindardul unguresc în mână ca un cimoiaș de paie, ci dela acei-ce în nesocotința sa a dat ausă acestui lucru și după cât știm va mai da, dela Dr. Nicolae Șerban. Dacă înferbentat de impresiunile ce-ți câștigi în această scărboasă zi, dle Dr., chinu cu șampania în mână, poți face, noi însă ne retragem cu greață și îți spunem: „Oămila courne cercând, și-a perdut și urechile”.

Omega.

Abus de putere.

— Raport special. —

Vad, 28 Octomvrie n.

În 27 l. e. st. n. trecând primpretorul din Șercaia, Benedek Artur prin comuna noastră Vad, cu scopul de a corteși pentru candidatul de deputat al guvernului Mikszáth Kálmán, și aflând din spusele primarului George S. Boieriu și a notarului Mateiu Folea, că Ștefan Boieriu, abonent al „Poi Poporului” și casar comunal, agită alegătorii în contra candidatului Mikszáth și că unblă să câștige voturi pentru contra-candidatul Dr. Nicolae Șerban, când a trecut prin Șinca-nouă, a dat ordiu celor 4 gendarmi ce aveau se treacă prin Vad spre Făgăraș, că pe numitul casar să-l excoarteze la judecătoria din Șercaia.

Între-adevăr, pe la 6 ore după amiază 4 gendarmi au fost în comună și neaflând pe casarul acasă, fratele lui, Irodion Boieriu le-a spus că unde se află, și mergând ei acolo l-au luat, și între baionete l-au dus până la căruță, acolo l-au legat mâinile, apoi l-au ferecat de căruță și astfel ca pe un tâlhar de cea mai ordinară specie, l-au trit în arestul judecătoriei din Șercaia.

Astăzi, pe la 10 ore, l-a pus apoi earăși în libertate cu condițiunea, că să fie om de omenie, că de nu, ear' îl vor închide!

Rușine să le fie! atât primarului și notarului, cât și fratelui seu Irodion, care a îndreptat pe gendarmi la locul unde se află, în loc să-l fi apărât.

Numitul notar e de naștere din Cărtișoara, a fost și învătător, și nu l'a plăcut să servească la luminarea poporului din care a eșit, ci s'a făcut topor la secura guvernului. Adevărat zice Alexandrescu în fabula sa „Toporul și Pădurea”, că toate relele și cazurile ce vin peste noi, nu străinii sânt cei-ce le pun la cale, ci tot ai noștri. Păcatele lor să fie!

Unul.

Comitatul Albei inferioare.

— Raport special. —

Alba-Iulia, 29 Octomvrie n.

Ieri, în 28 Octomvrie, s'au sfârșit alegerile de deputați în toate cercurile din comitatul Albei-inferioare, și astfel și la noi în Alba-Iulia. — Față cu fostul deputat Mohay Sándor a mai pășit ca contra-candidat Téri Ödön, notarul public de aici, tot cu program liberal.

Între acești doi candidați a avut loc o luptă înverșunată, în care s'au pus în funcțiune mijloacele cele mai josnice, spre a face iluzorii cel mai frumos drept cetățenesc — față de puterea banului și a corupțiunii.

Tot felul de amenințări și promisiuni, bani, până la 50 fl. și mai mult pentru un vot, apoi mângâieri și beuturi din abundență, — acestea au fost mijloacele ce s'au folosit pe întrecute de ambele partide spre a-și câștiga aderenți.

Încă din ziua precedentă alegerii au fost angajate toate hotelurile pentru alegători, cari prin placate au fost invitați la tractare gratuită, alegându-și hotelul după plac (tetszés szerint). În urmă ca comedia să fie completă, — ambele partide s'au pus a-și denunța reciproc păcatele acestea prin placate publice... O adevărată parodie a constituționalismului. Ales a fost Mohay Sándor, — se vede că el „a dat mai mult”.

Ca fii ai acestei patrii trebuie să simțim greață și îngrijire față de aceste stări decăzute, — dar' ceea-ce ne inspiră mai ales îngrijire și rușine e împregiurarea, că Români de aici încă au luat parte la această alegere și încă țeranii, cu puține excepțiuni. (Rușine să le fie, că nu ascultă de conducătorii lor. R. „Trib.”)

E un tablou trist a vedea pe bieții țeranii nepricepuți — ademeniți și duși la urnă prin mijloacele amintite, dar' acest tablou devine și mai trist, revoltător chiar, când în șirul acestor fel de nefericiți aflăm și oameni cari se gereză de inteligenți — ca învătătorii gr.-or. Iuliu Roșca și Aug. Comes, și cari nu s'au rușinat a corteși între alegătorii români pentru un deputat liberal.

Fapta lor vorbește de sine, — publicul român judece-o după cum merită C.

Din cercul Iosășelului.

— Raport special. —

Iosășel, 29 Oct. n.

A căzut în fine și cortina actului ultim a comediei numite „alegere de deputat”, fixată în cercul nostru Iosășel pe ziua de 28 Octomvrie n.

Constat, că pasivitatea decretată de conferența noastră electorală, ținută în 6/18 l. c., a fost pe deplin respectată, căci alegătorii s'au purtat brav față de alegere. O conglomerare de vro două sute de poreclii „alegători”, constătătoare din oficanți, notari, jurați, primari și alte elemente oficioase duși la comandă, apoi vro câțiva „alegători” de pe strade... au „ales”, firește, „cu aclamațiune” pe candidatul guvernamental Ortutay Gyula.

Cei 3600 alegători rămași acasă, au dat dovadă plausibilă despre dispoziția lor sufletească față de sistemul dominant. Întreaga inteligență română s'a purtat cu demnitate. Preot ori învătător, să fi căutat cu lampa lui Diogene nu l'ar fi văzut ochiul — cu excepțiunea unor mamelu-ci-cameleoni rătăciți, cari s'au înglodat deja în staulul lui Aghias, încât nici fluviile lui Hercules nu-i mai poate spăla. Îmi cer scuze dela hârtia aceasta, căci o mângâiesc cu numele lor unde de papirică dela masa de după ușe din ospătaria „Hungaria”.

Eată-le: ex-dascălul Mihail Șoica, cinstiți dascăli: Zaharia Neamțu, Toma Farcas, Pavel Căprar, Ioan Scirbina dela Dambra și Ioan Sabo. Boierii acestia buni de împins la părete au mai fost creștați odată și cu mergerea la milleniu. Nu uitați, cinstiților, că disprețul și urgia națiunii nu va întârzia să vă ajungă. Ear' voi frați, cari cu sfințenie ați păstrat principiul onoarei naționale, deschideți ochii și priviți bine la aceste existențe. Alungați din societatea noastră lepra infecțioasă, ca să nu mai infecteze rîndurile noastre!

Mai amintesc, că puternicii zilei de frica nu știu cutărei fantome, au adus și 60 ostași, cari, după-cum a spus un ostaș, fiind întrebat că pentru-ce l'a adus oare aici, când n'a fost lipsă, a zis, că „pentru popi și dascăli”.

Săracă lume!... mînte dela „zece nebuni!”... Dar', jucăți-vă domnilor mendrele, căci și a noastră obadă o va învîrți o roată doar'!

Notă finală. Partidul național a raportat învingerea morală și Bánffy un mandat — „expresiunea adevărată a alegătorilor” — cum tot așa fi dorim!.. M.

Răsplată renegaților.

— Scrisoare particulară. —

Beiuș, 20 Octomvrie n.

Cercul electoral al Beiușului de vre-o 18—21 ani a fost reprezentat în dieta țerii prin socrul lui S. Fekete, prin renegatul Végő Gelért. Acest Végő Gelért e fiu de preot român, crescut cu prescură românească. — Dar' nu numai a crescut cu pâine românească, ci a și trăit din aceasta ca bărbat, pentru-că a luat de soție pe o nepoată a episcopului de Oradea-mare de odinioară Vasiliu Erdélyi, prin care căsătorie a ajuns dirigent al domeniului episcopesc din Beiuș și așa a devenit la o avere considerabilă. Pe lângă toate aceste inima lui n'a simțit, mintea lui n'a cugetat, limba lui n'a vorbit românește, ci în continuu și totdeauna a fost slugă plecată și sculă netrebnică a Ungurului și a guvernului. Așa l'a succes a fi trei ani president la tribunalul din Beiuș, apoi a trecut în pensie, cu 1200 fl. la an, — a devenit deputatul oficial al cercului din Beiuș pus cu forța, și întru atăta protegiat de putere, încât în 1884 deși a pășit în contra dlui I. Vulcan, tot cu același program pervers și părtinit de doi episcopi, a căror domenii cuprind toate comunele alegătoare din cerc, totuși Végő Gelért a reușit. Această unealtă în timp de 18—21 ani cât a fost ablegat, nu și-a deschis gura nici-odată în dieta țerii, nici pe lângă cutare obiect ce s'a pertractat, nici pentru cutare interes particular al cercului seu electoral, deși la alegere a promis sare cu mare. Ba și-a deschis gura, când a votat cu Tisza și când zicea: „închideți ferestrele că e curent”. Pe lângă toate acestea cercul, adică cei nepricepători și neluminați, fie și Români, se dedase cu dînsul pentru-că e Român, pentru-că e greco-catolic, și ziceau: „apoi mănânce și un Român”. Mare aderent l'a fost lui Végő Gelért, fostul director gimnazial Mihail Păter, care a pus steagul maghiar pe gimnaziu și pe care totuși nici prietenul seu deputat, nici guvernul nu l'a pus de canonic, deși consistorul pe cum se aude l'ar fi recomandat.

Zisei că „neluminați”, pentru-că abia sînt cercuri românești unde poporul să fie așa neorientat și așa obscur în trebile politice-naționale ca în cercurile Bihorului, deși inteligență este, care se bate pe piept că cine e, și ce e? Când însă trebuie să ese la lumină în public, atunci unii își fac alte lucruri neîncungiriabile familiare, alții eară zic că timpul e scurt și nu e potrivit să facem „alături mare”, ci să facem în liniște ce facem. Așa s'a întîmplat chiar în zilele trecute în respectul conferenței cercului din Beiuș. Nu viu cu persoane și cu anomalia întîmplată, pentru-că pacea între noi și lucrarea fiecărui Român bine simțitor e urgentă, — dar' de cumva indiferentismul, momela și retragerea va fi și de acum înainte tot așa de evidentă din partea celor, cari puși sînt natural de a fi conducători și luminători poporului din a căruia căreă trăsese, atunci de vom avea ori-câte neamuri și fiii în funcțiuni de stat, siliți vom fi a eși și cu persoane, ca să ne cunoaștem, și nu cei chemați, cari ar avea să facă ceva, dar' împedecați sînt, ci cei nechemați se ese afară. Poate să știe poporul din Bihor de ținuta sa națională, când în cercul electoral din Mărgita: un Tamás Vázul, un Kristián István, preoți și protopopi gr.-cat. români țin vorbire poporului pe lângă deputatul guvernamental Örléy K. ? În cercul electoral Alesd eară: Boros, Filip, Lungu, în cercul electoral Timca: Nysztor János, popa de Bel, preoți și protopopi români gr.-cat. și gr.-or. țin vorbire pe lângă deputatul guvernamental, ba acești din urmă domni români sînt și subpresidenți ai clubului liberal? Din acest punct de vedere sînt și recomandați consistoarelor aparținătoare, tocmai ca apostolul I. Goldiș.

Acești oameni și preoți sînt atât de obscuri și vînători de lucruri personale, încât servesc interesele acelor, cari au răpit sfințenie căsătoriei și religiei creștine a pus-o într-un rang cu iudaismul și cu neconfesionalitatea, ce e mai rău decât păgânismul, pentru-că bietul păgân totuși adoara o ființă mai înaltă, fie aceea ori-și-care, sau ori-ce, de care trebuie să aibă frică ori-și-cine.

Dar' se revin la deputatul Végő. S'a întîmplat adică că deputatul guvernamental Beöthy Algernon, unchiul fișpanului din Bihor a devenit în cercul seu Ușga impopular astfel, încât guvernul nu are speranță să reese cu el acolo nici într-un chip. Ce face? În Ugra candidează pe Tisza István, care are pe acolo domenii, eară în cercul Beiușului candidează pe Beöthy Algernon, pe un om, pe care foile ungurești din Orade îl deseri în forma cea mai urcioasă.

Când s'a ținut adunarea partidei guvernamentale în Beiuș, Beöthy Algernon a fost recomandat și aclamat de deputat prin notăreșii români. Nici un Ungur nu a grăit nimica, pentru-că toți au fost indignați de

maniera despotică a celor de sus, apoi euge-tau, că și între ei de aci din loc, din cere, încă s'ar afla așa oameni ca cel impus, ba poate și mai alfel. An și probat cățiva liberali, că după vre-o două zile dela adunare au pretextat între aine, ba se zice, că advocatul român Fasie a și mers la fișpan și s'a recomandat pe sine, provocându-se la serviciul seu de un timp îndelungat aproape de 3 ani prestat maghiarismului, guvernului și liberalilor, și acum vremea ar fi să se remunerat, — dar' înzădăr, fișpanul rămâne surd și unchiul seu bancerotat din toate și de toate, trebuie să fie ales de Români din cercul Beiușului, cari-s duși la urnă de Jidovi, pretori și notari, ca vitele. Precum zisei despre Végő tot așa zic și despre Fasie, că adică unii Români erau mulțumiți și cu Fasie, căci nu se poate zice, ca oameni și persoane private sînt ambii oameni de omenie.

Beöthy Algernon a și sosit în Beiuș și fără sfială face vizită la toți civilii mai de mână, fie Români, fie Unguri. Din aceste înșirate cam pe scurt în acest articol, poate înveța dl Végő și dl Fasie, precum și alții, cari sînt, sau ar vrea se fie de acest calibru, că eată ce e mulțumita Ungurului și a guvernului șovinist, că se folosește de sculă, unealtă, până când vrea și are lipsă de tine, pentru-că numai sub firma, că Végő e Român, a putut dobândi guvernul cercul Beiușului înainte de aceasta cu 18—21 ani și acumă când vede, că cercul e dobândit cu ori-și-cine, nu mai are lipsă de Român, fie același și mamelu-ci, — afară cu el! Și repet, că conducătorii naturali ai poporului, cum sînt mai ales protopopii și preoții, cu deosebire în cercurile Bihorului, se aibă mai multă energie națională-bisericească, căci poporul devine cu totul rătăcit, încât străinii și Jidanii dispun cu el în ori-ce cas și în ori-ce respect. Mai deunăzi din cercul pretorial Vascău, ear' azi din cercul pretorial Beiuș au fost duși bieții oameni cu desăgii în spate la milleniu, cu steaguri în mână, cu cocardă în palărie, pentru-că nu e cine să-i lumineze și să-i oprească. Preoți români! Grijiți, că e mare răspunderea voastră, pentru greselile turmei sufletești!

Un Român.

REVISTA PRESEI.

Gazeta Transilvaniei (nr. 230) publică la primul loc „Declarațiunea-Protest” în contra opririi conferenței naționale, publicat și de noi în numărul de ieri.

Dreptatea (nr. 230) vorbește despre învingerea guvernului la alegerile dietale și constată, că șovinismul a învins de nou și în toate privințele, — „dar' naționalitatea română totuși n'are să desespereze. Mai multe ispite a trimis Dumnezeu asupra ei; mult mai mari și mai puternici trădători ai intereselor ei a văzut ea altă-dată, și mult mai mari și mai puternici dușmani politici au atentat la viața și existența ei națională. Nu va despera!”

O întîmpinare.

La cheștiunea școlii române gr.-cat. din Ciucea.

Ciucea, 23 Octomvrie 1896.

În „Cronica” numărului 216 a prețuitului ziar „Tribuna” a apărut un extras dintr-o corespondență referitoare la starea tristă a școlii noastre.

Void a contribui la clarificarea chestiunii, am să reflectez următoarele:

Împrumutul de 600 fl., cerut dela prea Ven. consistor pentru repararea școlii, nu ni-s'a tocmai negat, precum e informat dl corespondent, ci deocamdată am fost îndrumați să ne câștigăm materialul de lipsă și când acesta va fi gata, să subținem prelinarul de spese, numai atunci va decide față de împrumutul cerut. Dar' de aci încă nu urmează, că Ven. consistor ar fi negat categorice avansarea împrumutului. Din contră eu am firma speranță, că Ven. consistor, care e tot atât de îngrijorat de soarta școlii noastre ca și cel mai credincios fiu al națiunii din Ciucea, nu va hesita a ne tînde ajutorul posibil, pentru-ca să o putem salva de catastrofa ce o amenință.

Ce privește școala de stat, poporul nu numai că a contribuit la edificarea ei, ci contribuie și astăzi la susținerea acesteia, solvind 5% după darea directă, și tocmai această împregiurare tristă îmi insulă îngrijirile cele mai serioase. Oamenii, în mare parte ajunși în buzunarul Armeilor și a Jidanilor din Ciucea, orbiți prin apucăturile și ademenirile acestora, au sosit pe pragul alternativei strigând în gura mare: „Sau ne mântuim de cele 5%, sau dacă aceasta nu se poate, atunci ne lăsăm de școala noastră și ne trimitem pruncii la școala cea ungurească, căci două școli nu sîntem în stare să ținem”.

Publicațiune.

Prin aceasta se anunță, că se va deschide a XIX-a

Loterie de binefacere de stat r. ung.

a cărei venit curat este proiectat a se împărți, în urma preafinală deciziuni a „Majestății Sale imperiale și apost. regești din 4 Oct. a. c. în modul, că câte $\frac{1}{10}$ parte a venitului curat se va da: 1. Fondului ce se va crea pentru amplexi de stat lipsiți, pentru văduve și orfani. 2. Asilului „Stefania” în Chezd-Osorheiu. 3. Primului asil de băieți din Budapesta. 4. Pentru „M-nsa academică” din Cluj. 5. Reuniunii de băieți pentru colonii de ferii. 6. Reuniunii „Crucea albă”. 7. Pentru Spitalul maritim de băieți ce se va întemeia în Cicevenica și 8. Primei reuniuni frăbeliane din Budapesta; mai departe cu câte $\frac{1}{20}$ parte a venitului curat: 9. Reuniunii Spitalului „Elisabeta” din Budapesta. 10. Orfelinului de fete în Győrnádorváros. 11. Orfelinului de fete din Oradea-mare. 12. Ospetăriei populare din Budapesta.

Loteria aceasta are în total 3282 de câștiguri, a căror sumă dimpreună cu planul de tragere se urcă la **fl. 60,000**, — și anume:

1 câștig principal de . . . 60000 fl.	2 câștiguri de câte . . . 2000 fl.
1 „ „ „ „ . . . 15000 „	4 „ „ „ „ . . . 1000 „
1 „ „ „ „ . . . 10000 „	20 „ „ „ „ . . . 500 „
1 câștig de . . . 5000 „	50 „ „ „ „ . . . 100 „
1 „ „ „ „ . . . 4000 „	200 „ „ „ „ . . . 50 „
1 „ „ „ „ . . . 3000 „	3000 „ „ „ „ . . . 10 „

Tragerea va urma nesmintit la **28 Decembrie 1896.**

Fiecare los costă 2 fl. v. a.

Losuri se află: la direcțiunea loteriei în Budapesta (Pesta, oficiul de vamă, mezanin), la toate oficiile de dare, de loterie și debitori de sare, la cele mai multe oficii postale, la „Mercur” în Viena și la organele de desfacere de losuri sfătoare în toate orașele și localitățile mai însemnate.

Budapesta, 4 Octombrie 1896.

Direcțiunea loteriei reg. ung.

[2306] 1-6

Tocmai a apărut și se află de vânzare la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu:

CEȘTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR ȘI MODURILE SOLUȚIUNII SALE

ÎN

UNGARIA

DE

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 35 cr. v. a.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

An eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

Vindere de vin.

Cu ziua de 1 Noembrie a. c., sub scrisul deschid în str. Gușterii nr. 57

o casă de vin

și pentru a duce la casă. Vin excelent de masă, litera 50 cr.

Cu deosebită stimă

Michael Deibel.

[2312] 2-2

La librăria „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu se vând:

Operele preotului Kneipp:

Sfaturi

asupra

sănătății copiilor sau îngrijirile

ce trebuiesc date copiilor bolnavi și sănătoși.

Prețul 1 fl. v. a.

Precum și

CURA DE APĂ.

Cum trebuie să trăiești.

Testamentul meu și Conferențe publice.

Prețul 1 fl. 50 cr.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de vițier, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înfățișarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania”.

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiuului”.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia”,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitelui și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vânzare la „Tipografia”, pe lângă prețurile originale și anume:

„Balade și Idile” (editura Librăriei Socec & Comp., 1893) . . . fl. 1.50.

„Fire de tort”, versuri (ca continuare la „Balade și Idile”), editura Librăriei C. Sfetea, 1896 . . . fl. 1.25.

La comanda, care sunt a se adresa „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr. porto pentru 1 volum.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare:

TABLOUL

DOMNULUI

Dr. IOAN RATIU

compus din 2 fotografii: una în costum național la 1859 și a doua după ultima fotografie.

Mărimea întregului tablou este de 30 cm. lung. și 24 cm. lăț. Prețul numai 25 cr. plus 2 cr. porto.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare, cu prețul de 20 cr. broșura:

Die rechtliche Grundlage des Dualismus

Basa de drept a dualismului

de

Dr. N. D. cavalier de Preda.

Broșura aceasta, scrisă nemțește și apărută în Viena, este dedicată energicului

Dr. Carol Lueger.

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda” de Bodok

care după experiențele făcute s-au dovedit ca o apă medicinală prea eficace și plăcută mai ales: la **conturbări de mistuire, maldadele stomacului, a rinichilor, a beșicii udului și ale organelor respiratoare etc.**

[1789] 64-100

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul său mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposit în Sibiu, Sighișoara și Alba-Iulia:

la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj; Segesváry és társai, Déva; Balog Gyula, Orăștie; Németh János; în Brașov deposit propriu strada Căldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-adreptul dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA”:

Josef György.

(comit. Hâromszék). Bodok. (Transilvania).

Noutăți musicale.

La librăria „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare următoarele piese pentru voce și piano.

	Cor. Fil.
Alexandrescu Ernest I. „Ai plâns și tu vre-odată?” romanță pentru voce și piano	1.-
„Nu înțeleg”	1.-
„Pictoriile”	1.-
„Un fir electric”	1.50
Belortu D. C. „L’Affection”, polca franceză pentru piano	1.-
„De Braila la Gènes”, galop pentru piano	1.-
Burlan Ioan D. „Sărba Bucureștenilor”, pentru piano	1.-
„Didi”, polca mazăruca pentru piano	1.50
Cristide Dimitrie St. „Isvorul”, romanță pentru voce și piano	1.-
„Liniste”, vals pentru piano	2.-
Cirillo Alphonse „Am plâns”, romanță pentru voce și piano	1.50
„Singurătatea”, romanță pentru voce și piano	1.50
„Claire”, polca pentru piano	1.-
Decker Carol „Institutele-Unite”, vals pentru piano	2.-
Dimitrescu Const. „Sărba Bucureștenilor”, pentru piano	1.-
„Sărba Mirilor”, pentru piano	1.-
Fotino Gh. „Iubirea mazăruca”, pentru piano	1.50
Ionescu G. „Surorile Hora”, pentru piano	1.-
„Elisa”, polca franceză pentru piano	1.-
„Zéphir”, polca mazăruca pentru piano	1.50
„Souvenir de Zürich”, polca mazăruca	1.-
Kneisel Anton „Pas de quatre original”	1.-
Lutz Mayer „Gavotte della Principessa Marie”	1.50
Margaretescu Michel „Les beaux yeux”, vals pentru piano	2.-
Mironescu Mathilde „Terăncuța”, cântec popular pentru voce și piano	1.-
Moinaru Costache „Hora înfrățirii”, pentru piano	1.50
Nitescu P. G. „Hora Margareta”, pentru piano	1.50
Ochialbi G. N. „Hora terăncușă”, pentru piano	1.50
„Hora ovriceușă”, pentru piano	1.50
„Hora nebună”, pentru piano	1.50
„De te-ar prinde neica în crâng”	1.50
„Hora Ochialbi”, pentru piano	1.50
„Hora noptii”, pentru piano	1.50
„Sărba oltenescă”, pentru piano	1.50
„Hai Cristei”, pentru piano	1.50
„Hora luncii”, pentru piano	1.50
„Hora Floreasca”, pentru piano	1.50
„Hora Zurlia”, pentru piano	1.50
„Ca la ușa cortului”, țigănească pentru piano	1.50
„Hora Aurora”, pentru piano	1.50
„Hora ocheșica”, pentru piano	1.50
„Hora frunza”, pentru piano	1.50
Oppelt W. „Florile în vale”, polca mazăruca pentru piano	1.-
Paulmann Sigismund „Toujours avec argent”, polca franceză pentru piano	1.-
„La blonde”, polca mazăruca pentru piano	1.-
„Turdă”, marș patriotic	1.-
Paulmann Sigismund „Sărba pășelilor”	1.50
„Marș turcesc”	1.50
„Pune talpa la pământ”, brân pentru voce și piano	1.50
Polysio-Miesunesti N. „La belle Alexandrine”, mazăruca de salon	1.50
Voreas D. D. „Souvenir de Focșani”, polca mazăruca	1.50
Schedi Mihail „Pensées de Printemps”, Morcean de salon	1.25
Schlichting S. „Kreutz-Polca”, original	1.50
Simionescu Ioan R. „Doina Jilului”, pentru voce și piano	1.50
Spirescu Oscar „E greu să nu”, romanță pentru voce și piano	1.50
Trifu Gh. „Te iubesc”, romanță pentru voce și piano	1.-
Vasilu N. „Cecilia”, vals pentru piano	2.-
Zika Anton „Pe aripile amorului”, vals pentru piano	2.-

Noutăți apărute în urmă.

Burlan I. D. „En Vogue Quadrille”	1.50
„Nunta de argint”, marș	1.-
Capșa M. „Intermezzo”, pentru piano	1.-
Cirillo Ant. „Les fleurs de Mai”, vals	2.-
Dimitrescu C. „Sărba oficerilor”	1.-
Ivanovici „La fille du Marin”, vals	2.-
Kaps C. „Daisy Bell”, vals (All Right)	1.50
Lowthian „Veneția”, vals	1.50
Pursch O. „Nunta de argint”, vals	2.-

„Veselia română”,

colecțiune de piese alese, pentru voce și piano.

Nr. 1. Raynald L. „Vinul de Cotnari”, vals cânt. cu cuvinte rom. și fran.	1.-
2. Sayers Henry L. „Tararabum-der-é”, cânt. cu cuvinte românești și franțoești	1.-
3. Filloreaanu Al. „Imnul școlarului”, pentru 3 voci și piano	1.-
4. Alexandrescu Er. I. „Nu înțeleg”, romanță	1.-
5. Moniuszko „Cosacul”, cântec polonez, cu cuvinte române	1.50
6. Vargă F. „Mustăți”, polca cu cuvinte române și franceze	1.-
7. Mureșianu A. „Deșteaptă-te Române”, cântec patriotic	1.50
8. Dorianu I. „Liliacul alb”, cu cuvinte române și franceze	1.50
9. „E ah! iubirea”, cântec pentru voce și piano	1.-
10. Denza L. „Ochi albaștri”, cu cuvinte române și italiene	1.50
11. Cuna L. „O dragă Margareta”, cuvinte de I. Dorianu	1.-

Noutăți apărute în urmă.

Volstedt „Lustige Brüder” (Frații veselii), vals	1.-
Voreas D. D. „În fânul de curând coșit”, romanță	1.-
Wagner F. „Vulturul”, marș (Unter Doppel Adler)	1.-
Wiest Louis „Privighetărea de peste Olt”, potpourri național Nr. 1/2 a	2.-
Nr. 12. Zeller „Nu fi supărat”, Sei nicht böse, cuvinte de Dorianu	1.-
13. Gozlan „Visul” (Le rêve), romanță, cuvinte de Dorianu	1.50
14. Dumitriu „Cât te-am iubit”, romanță	1.-
15. Dorianu „All Right”, cuvinte române și franceze	1.-
16. Dumitriu „Sărba lui Zdrelea”, cu cuvinte	1.-
17. Dorianu „La tine copilă dragă”, romanță	1.-